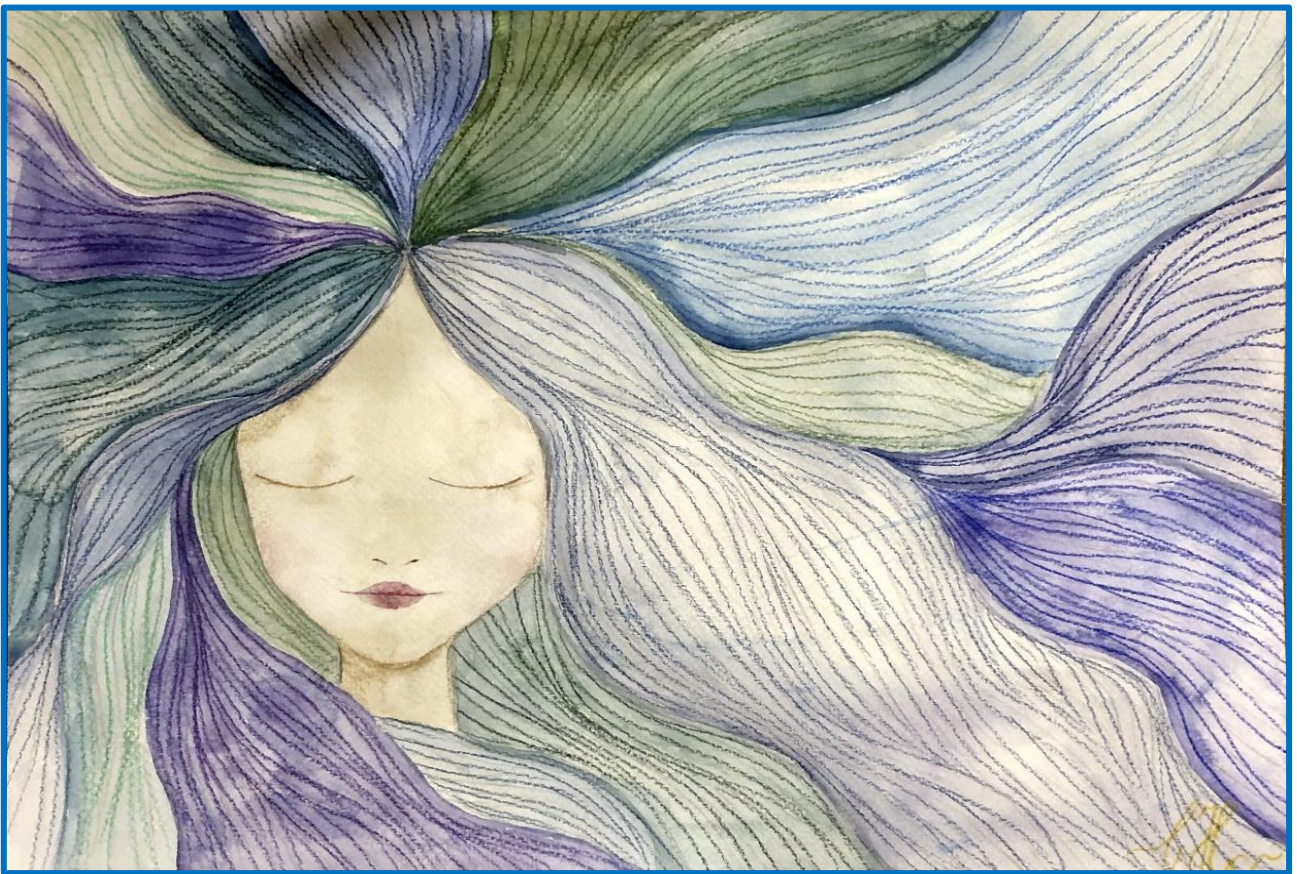

SOBOTEČSKÝ SKOZLÁK

březen
duben

2020
2021

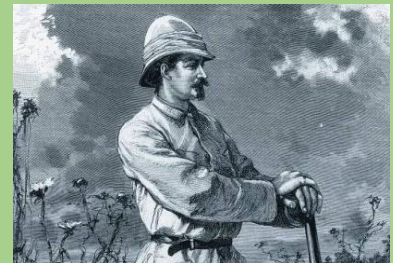
Naši redaktoři

Str. 5

Co číst

Str. 18

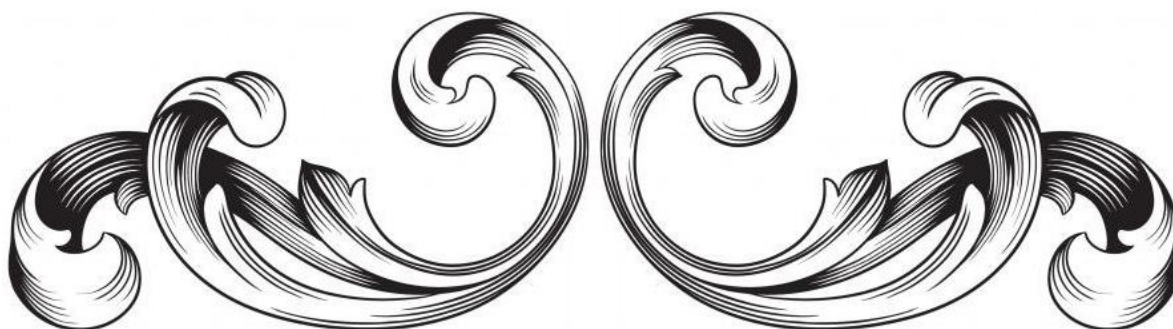

Střípky z historie

Str. 19

Obsah

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2020 - 2021	3
Sloupek šéfredaktora	4
Školní rozhlas	5
Naši redaktoři a distanční výuka	5
Dobrý den, kamarádi.....	15
Jak se máme chovat v obchodě	15
Chování v knihovně, divadle, kině,	15
Chování v dopravních prostředcích	16
Něco navíc	17
Praha.....	17
Co číst.....	18
Věděli jste, že ...?	19
Střípky z historie	19
Kdo si hraje, nezlobí.....	22
Námořní bitva	22

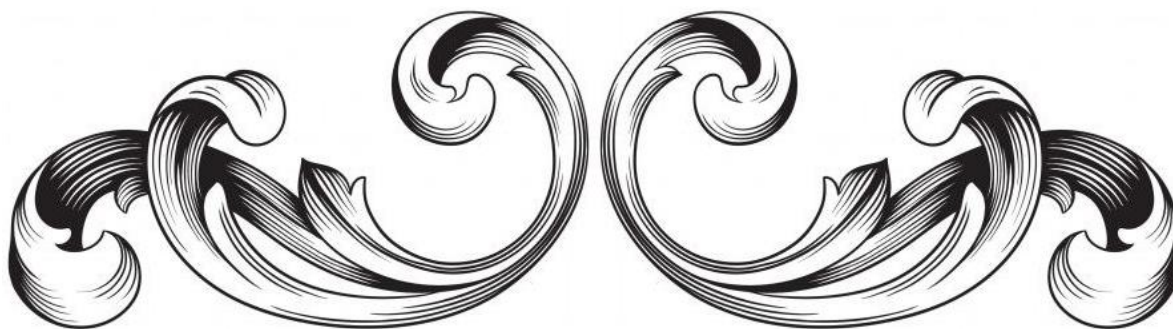

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2020 - 2021

Šéfredaktor: Ilona Jalovecká
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman

Redaktoři:

Tomáš Zíta	5. A	Alex Vu	5. A	Natálie Hanušová	5. A
Ema Lukášová	6. A	Pavčina Hájková	6. A	Elizabeth Hroňková	6. A
Josef Vitina	6. B	Ema Prudičová	7. B	Kristýna Ceeová	8. A
Anežka Florianová	8. A	Štěpán Folprecht	9. A	Lucie Havlíková	9. A
		Miroslav Vaňek	5. A		

Sloupek šéfredaktora

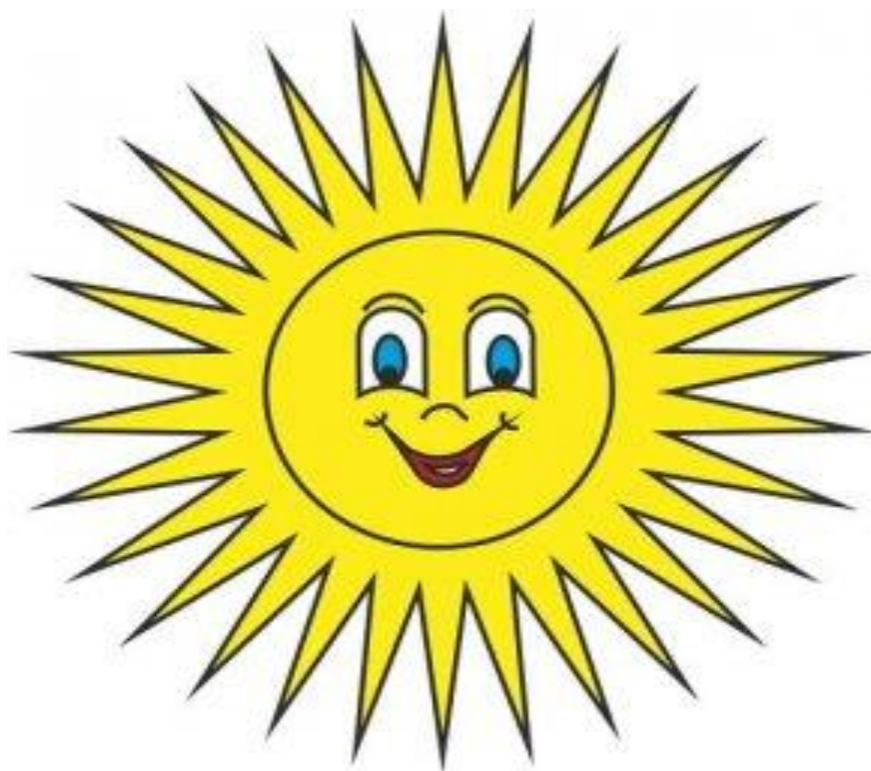
Milí čtenáři,

jaro už opět klepe na naše okna a dveře, sluneční paprsky nás lákají do přírody a na hřiště, zpěv ptáků je příjemným budíčkem. Já osobně jaro považuji za nejkrásnější roční období, ale letošní rok se mi zdá jiný. Abych pravdu řekla, letos na mne z celého okolí dýchá smutek, částečná beznaděj, obavy, snad i určitá zlost a nedůtklivost. Školy jsou uzavřeny zcela či alespoň částečně, skoro se nevidáme, nemůžeme si sdělovat svá trápení a radosti. Všude slyšíme jen COVID-19.

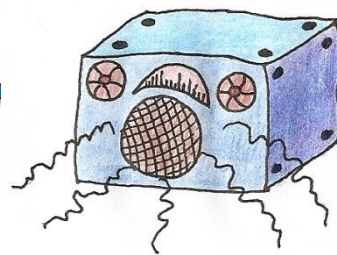
Jakmile ale sluníčko vykoukne, hned mám pocit, že se vše k dobrému obrátí a že společným úsilím agresivní a všudepřítomný virus porazíme. Všichni musíme i nadále napínat své síly a prát se se vším špatným, snažit se plnit své školní povinnosti tzv. se ctí i ve velmi ztížených podmínkách. Bud'me stále jeden k druhému ohleduplní, bud'me kamarádští, pomáhejme si, nepodvádějme,...jedině tak na sebe budeme moct být hrdí a jedině tak budeme pomalu postupovat k lepším časům.

Snad právě proto přeji nám všem hodně slunečních paprsků, a pokud možno také sluníčko i v našich srdcích.

Ilona Jalovecká

Školní rozhlas

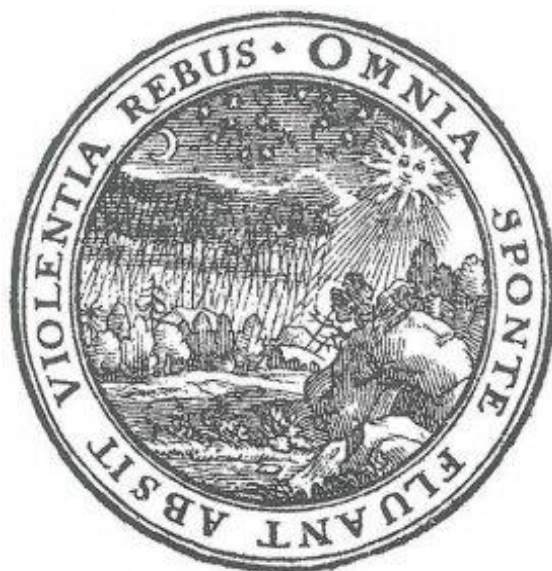

Naši redaktoři a distanční výuka

V těchto velmi nelehkých dnech jsme museli všichni změnit svůj dosavadní způsob života, dny trávíme jiným způsobem. Nechodíme do školy, stále jsme zapojeni do distanční výuky.

Nemůže se proto nikdo divit, že se částečně změnila tvář i našeho školního časopisu. Někteří redaktoři tak přiblíží ještě více sami sebe a rozepsali se o svých zájmech a dalších zajímavostech.

Máme tak ORBIS PICTUS, neboli SVĚT V OBRAZECH trošku v jiném světle.

Tomáš Zíta (5. A) uvedl, že se mimo jiné zajímá o traktory, a dokonce se rád vozí v traktoru New Holland. Co víme o traktoru?

První všeobecně použitelný traktor sestrojili Američané v roce 1901.

V Evropě se představily již v r. 1907 první motorové pluhy (předchůdce traktorů) se značkou Deutz. Stroje často mívaly konstrukční nedostatky, měly potíže například se zastavováním. Česká konstruktérská škola však neměla v historii takové potíže - už v r. 1911 vyjíždí slavný stroj pana Snětiny.

První automobilový pluh v Čechách - systém Václav Snětina z Přistoupimi u Brodu - byl hlavním lákadlem na zemědělské výstavě v Praze. Rok poté se objevil „Excelsior“-motorový pluh od f. Laurin a Klement.

Prvním traktorem v modernějším pojetí byl v r. 1926 výrobek Škodových závodů v Plzni - Škoda HT, takzvaný hospodářský traktor 30. Pak už následovaly další a další.

Výrobci v tehdejší Československu byly firmy Kolben a Daněk, Wichterle-Kovařík, Praga, Svoboda a Škoda. Éru malých traktorů ukončilo rozorání mezí a vytvoření velkých lánů při kolektivizaci po roce 1950. Z českých výrobců traktorů dodnes přežil jen Zetor v Brně.

Traktor se mnoho let vyvíjel. Nejdříve byly traktory bez kabiny, na přelomu 20. a 21. století se objevily již traktory s kabinou.

Nejlepší typy roku 2017-2021:

New Holland T7, T8 a T9, Zetor Turbo a Cristal, Claas Arixion 918 a Xerion 800.

Značky:

Massey Ferguson, John Deer, New Holland, Zetor, Deutz Fahr, atd.

Na obrázku: Zetor 7341 super turbo

Tomáš Zíta, 5.A

Natálka Hanušová (5. A) by si ráda někdy v budoucnu pořídila agamu. Jak na to? Čtěte! Protože agama i hadi potřebují světlo, a hlavně teplo, měli by mít v teráriu, kde žijí, dvě žárovky - jednu normální a druhou právě tu zahřívací.

Agama se živí různými brouky a hmyzem, ale nepohrdne třeba ani salátem. Je nutné jim dávat i

speciální vitamíny. Moje teta dává agamě vitamíny pro želvy.

Agamy dorůstají velikosti 15-50 centimetrů. Měly by mít terária vyhřátá nejlépe na 40 stupňů, protože pocházejí z pouště. Větší jedinci jedí i malé myši.

Zajímavost o agamách je, že nepijí vodu ani nic jiného. V teráriu by měly mít malé jezírko. Ony vodu nepijí, ale chladí se v ní.

Pokud chceme mít chov, je nutné do terária umístit něco, kde se můžou schovávat malá mláďata, například kokosovou skořápku. Další důležitou součástí vybavení jsou i nějaké rostliny - jak umělé, tak i živé. Je to jedno. Dál by tam měla být nainstalovaná nějaká větev (trošku větší), aby měl agamy po čem šplhat. Správně by se agamy měly krmit denně.

Už se těším, až nějakou budu mít.

Natálka Hanušová, 5. A

Alex Wu (5.A) nás zase seznamuje se zemí, odkud pocházejí jeho rodiče, tedy s Vietnamem.

Vietnam najdeme v Asii (viz mapa). Vietnam je 65. největší zemí na světě podle rozlohy, její rozloha je 331 212 km². Je 15. největší zemí počtem obyvatel, žije tam 97 338 579 obyvatel. Prezidentem Vietnamu je Nguyễn Phú Trọng. Používá se tam Vietnam Dong (Vietnamská měna VND).

Státní vlajka

Státní znak

Zvyky a tradice:

Děti mají nejraději Lunární nový rok, protože dostávají peníze. Peníze jsou většinou uloženy v červených obálkách, které jsou vepředu vyzdobeny obrázkem. Jako tradiční jídlo dospělí dělají Bánh chưng - tradiční pokrm z rýže.

(Poznámka: Je to slaný rýžový dort, přesněji balíček z lepkavé rýže, mungo fazolí a vepřového masa zabalený v banánových listech.)

V kuchyni nechybí také kumquat.
(Poznámka: Český kumkvát, v japonštině a angličtině je spíše známý pod názvem nagami. Kumquat je malý oválný citrus dlouhý 2-4 cm, jehož dužina i slupka jsou oranžové jako pomeranč. Jí se i se slupkou, která je sladká. Dužina je mírně nahořklá.)

Ve Vietnamu si obyvatelé zdobí svoje domovy stromečkem nebo jeho větvemi kvůli odhánění zlých duchů... K tomu se

používají zejména větve broskvoní nebo meruněk. Šťěstí přinášejí i kumkváty.

(Poznámka: Kumkvát patří mezi nejmenší exotické ovoce. Pochází z Asie a tam je známý od 12. století. Jí se celý, nakrájený na kolečka a je delikatesou ke grilovanému masu. Je bohatý na vitamín C, draslík a měď.)

Mezi tradiční zvyky patří polední spánek. Spát musí i dospělí v práci ve všedních dnech. V poledne je všechno zavřené, takže není co na práci, a tak je lepší spát.

Dříve byla vietnamská příroda moc hezká, ale v současnosti už její krása taková není. Vše poničili za války Američané (USA), Číňani a Japonci. Nejvyšší bod ve Vietnamu je Hora Fan Si Pan (Phan Xi pang).

Alex Wu, 5. A

Josef Vitina (6.B) se zajímá o historii, baví ho dějepis, rád sleduje historické filmy. Pepo, co to vlastně je historie?

Historie (dějiny) je vědní obor zabývající se dějinami lidstva, vesmíru a přírody, vyspělých kultur.

O dějinách lidstva se můžeme dozvídat z písemných a hmotných pramenů. Dějiny rozdělujeme podle států, kontinentů, světadílů. Mámei dějiny světa. Historii ještě rozlišujeme na archeologii (obor zkoumající hmotné prameny), genealogie (obor zkoumající rodokmen) a tak dále.

Velmi zajímavé jsou i dějiny vesmíru a přírody, čemuž se věnují přírodovědné obory: astrofyzika (obor na rozhraní fyziky a astronomie), kosmologie (obor zabývající se výhradně vesmírem), historická geologie (historie života včetně vzniku lidského druhu), paleontologie (obor zabývající se životem v minulých geologických obdobích) a obor evolučního vývoje (obor zabývající se vývojem člověka).

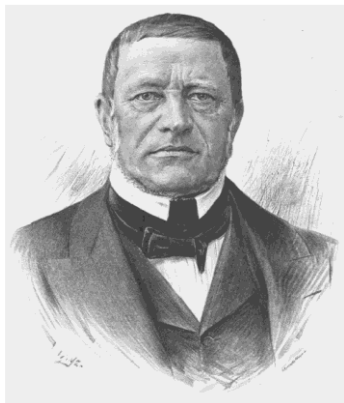
Abeceda starověkého Egypta

Historie se začala datovat vznikem písma. Písmo bylo vynalezeno pro potřebu psát daně. Nejstarší písmo, co sem já zjistil, se datuje 3 000 př.n.l. v civilizaci v údolí řeky Indu v Asii. Rozvojem písma se vyznačuje pravěk a starověk.

První sepsání naší historie udělal Kosmas (1045-21. 10. 1125). Jeho pokračovatelé byli Kánovník vyšehradský, Mnich sázavský a další. Informace z kroniky využívali Dalimil, Přibík Pulkava z Radenína (14. století-1380), nebo i Václav Hájek z Libočan (konec 15. století).

Za zmínku stojí také významní čeští historici - František Palacký (1798-1876) nebo Josef Pekař (1870-1937), který psal také o Českém ráji.

Samozřejmě nemůžeme zapomenout na naše archeology v Egyptě. Mojí oblíbenou knížkou, kterou vám chci doporučit, je "Co v učebnicích nebývá aneb Čeští panovníci jak je (možná) neznáte 1 a 2".

František Palacký

Josef Pekař

Josef Vitina, 6. B

Anežka Floriánová (8. A) se ve volném čase v sezóně věnuje rybaření. Co to obnáší?

Lov ryb je známý už tisíce let. Rybařili už neandrtálci, pro které byl rybolov zdrojem potravy. V zemích Koruny české se ve 12. století začaly zakládat první rybníky za účelem komerčního chovu ryb. Nejslavnějším rybníkářem byl Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan, který se proslavil v 16. století ve službách rodu Rožmberků. U Třeboně vybudoval největší rybník Rožmberk, na kterém je možné pozorovat zakřivení planety Země. Ke konci 19. století v Praze vznikl rybářský klub. Už v této době se v České republice vyráběly různé rybářské potřeby jako třeba bambusové pruty nebo různé druhy podběráků, třpytek, splávků a háčků.

Postupně se rybolov stával sportovní disciplínou. První dochované vzpomínky na historii sportovního rybolovu pochází z přelomu 19. a 20. století.

Známý patron rybářů je svatý Petr a rybářský pozdrav zní: „Petrův zdar!“

Na první výlet k vodě je nejlepší technika plavaná neboli lov se splávkem. Základní výbavou rybáře pro tuto techniku je prut s navijákem a vlascem, vrhací zátěž, samozřejmě splávek (plave na hladině a jakmile zabere ryba, potopí se), bužírku (k upevnění splávku k vlasci na

požadovaném místě, říká se tomu nastavování hloubky), broky (olověné kuličky na vyvážení splávku) a na konec vlasce navážeme háček. Nesmíme zapomenout na nástrahu třeba v podobě obyčejného chleba, žížaly nebo červa a potom různé barevné umělé návnady z obchodu jako třeba pufovaný chleba, nebo kukuřici s nejrůznějšími příchutěmi. Návnadu napíchneme na háček.

K vodě bych si zabalila navázaný prut, návnadu, podběrák, vidličky (na držení prutu),

pean (pomůcka pro vyndávání háčku z pusy ryby), židli, můžete si přibalit i metr, abyste si mohli svůj úlovek změřit. Je vhodné mít s sebou i rezervní výbavu, kterou máme navázanou na vlasci, protože jakmile začnete chytat ryby na

stromech, ne vždy se povede vyprostit vlasce nepoškozený a náhradní výbava se potom bude hodit.

Chytat ryby se může s rybářským lístkem buď v revírech Českého rybářského svazu, anebo za poplatek na soukromých revírech. Ti z vás, kteří si myslí, že chytání ryb je nuda, jsou na omylu. Rybolov je aktivita plná adrenalinu a radosti. Kromě toho je to pobyt v přírodě na čerstvém vzduchu. Současným nejznámějším rybářem v Čechách a držitelem několika světových rekordů je Jakub Vágner.

Chytat ryby se může s rybářským lístkem buď v revírech Českého rybářského svazu, anebo za poplatek na soukromých revírech. Ti z vás, kteří si myslí, že chytání ryb je nuda, jsou na omylu. Rybolov je aktivita plná adrenalinu a radosti. Kromě toho je to pobyt v přírodě na čerstvém vzduchu. Současným nejznámějším rybářem v Čechách a držitelem několika světových rekordů je Jakub Vágner.

Anežka Floriánová, 8. A

Lucie Havlíková (9.A) nás provede hrou na kytaru, které se sama věnuje. Historie kytary je velmi bohatá. Původ má pravděpodobně v Přední Asii. První nástroje podobné kytarě byly pozorovány u Sumerů pod názvem kinor a odtud je přejímali Řekové a Římané. Asi v 9. století našeho letopočtu přinesli kytaru Arabové do Španělska, odtud se později rozšířila do Evropy.

Co obnáší hra na kytaru?

První krok, který je potřeba si ujasnit, je ten, zda se hodláme učit jako samouk, nebo budeme docházet do ZUŠ. Další možností je využít služeb soukromého učitele. Nezbytnou součástí pro začátečníky je pořízení kytary a souboru not, pro pokročilé dále také například ladičky,

kapodestru, podnožky, trsátka a spousty dalších věcí.

Hrát na kytaru může každý, ale je potřeba se naučit noty, akordy, hudební terminologii (techniky hry, hudební výrazy, dynamiku, notace, ...).

Někoho baví hrát sólově, jiného zase v souboru, v duetech, triích, kvartetech či kvintetech. Já jsem navštěvovala individuální hodinu, soubor, hudební nauku a hudební dua.

Pokud chceš začít hrát na kytaru, tak Ti držím palce, stojí to za to.

Lucie Havlíková, 9. A

Štěpán Folprecht (9.A) část svého volného času tráví na zahradě, zahradní práce ho baví. Štěpáne, co se dělá se zahradou v jarním období?

Každý zahrádkář již netrpělivě vyhlíží jaro, aby mohl po zimě opět vytáhnout všechno nářadí a pustit se do práce. Během jara se dá dělat spousta věcí. Nyní v průběhu března je například vhodný čas na prořezání ovocných stromů a zároveň i pro výsadbu nových ovocných a okrasných stromů, které nejsou tolik náchylné na mráz. Je také vhodné všechny stromy přihnojit.

Také můžeme začít sázet některé druhy zeleniny do skleníku k takzvanému rychlení, jde třeba o kedlubny, ředkvičky nebo salát. Dále je možné již vysévat na záhon jarní cibulky, špenát, ředkvičky, špenát, raný salát, hrách, kořenovou zeleninu, jarní česnek, kopr a červenou řepu. Poté se dají také vysazovat různé bylinky.

Co se týče květinových záhonů, tak již v březnu můžeme vysévat měsíček, sluncovku, černuchu nebo ostrožku. Poté v dubnu můžeme pokračovat trvalkami a hlíznatými a cibulnatými rostlinami. Na jaře také musíme věnovat pozornost růžím, které můžeme odzimovat koncem března, pokud již nehrozí mrazy, a prořezat, případně odstranit poničené nebo nemocné větve. Můžeme rovněž vysazovat nové rostliny. Jaro je jedním z nejlepších období pro zahrádkáře a pro všechny lidi, co dělají něco rádi venku.

Štěpán Folprecht, 9. A

Dobrý den, kamarádi...

Jak se máme chovat v obchodě

V dnešní době je velmi důležité se chovat v obchodě slušně a

ohleduplně. Tady pro vás je takový menší návod. Vždy, než vstoupím do obchodu, nandám si respirátor. Pak až můžu vstoupit, ale pokud vidím, že tam je moc lidí, raději počkám, až někdo půjde pryč. Potom co vstoupím, vydezinfikuji si ruce dezinfekcí, kterou většinou najdu hned u vchodu. Pak si vyberu to, co chci nebo potřebuji. Když mám vybrané zboží v košíku, stoupnu si do fronty, ale udržuji rozestupy, na nikoho se nemačkám a k nikomu nenajíždím vozíkem. Raději od něho ustoupím dva kroky dozadu. Pokud si stoupne někdo za vás a bude se na

vás mačkat, poproste ho, jestli neustoupí dva kroky dozadu.

A už na vás přišla řada na placení! Pozdravím a položím věci na pult nebo pás. Zaplatím. Řeknu na shledanou a odejdu, ale ještě před odchodem si vydezinfikuji ruce.

Pavλίna Hájková, 6. A

Chování v knihovně, divadle, kině, ...

Každý z nás byl jistě někdy v knihovně, divadle, kině či na jiném veřejném a společenském místě. Ale nikdy bychom neměli zapomínat na to, jak bychom se na takových místech měli chovat. Za prvé je nutno říci, že bychom se měli chovat ohleduplně k ostatním lidem. Jedním z těchto

pravidel je být potichu a nebo maximálně šeptat, ale jen tehdy, kdy opravdu nikoho nerušíme. Samozřejmě například v divadle musíme být při představení potichu vždy.

Mít vždy vypnutý zvuk na telefonu, nejíst, to sice někde povolené být může, ale je lepší se ujistit. Na takových místech by se nemělo běhat, to by bylo totiž nevhodné. Mohlo by se něco v okolí rozbít, a navíc by pak mohlo následovat zranění nejen vaše, ale i

někoho jiného. Zde jsou dána jasná pravidla a zákazy, se kterými bychom se měli předem seznámit. Je možné, že se s danými pravidly a předpisy můžeme setkat poprvé, ale dodržovat je musíme s ohledem i na druhé.

V některých místech platí předpisy či pravidla typická pouze pro daný prostor, což je vždy na stanovení provozovatele. Často bývají zákazy napsané nebo vyvěšené na vstupních dveřích.

Do divadla vstupujeme výhradně ve společenském oblečení. Úctu k umění a umělcům vyjadřujeme nejen potleskem, ale právě i svým oblečením a chováním. Není rozhodně tolerovaný pozdní příchod diváků do hlediště. Pískání, které často doprovází rockové koncerty a je bráno jako kladné ocenění, do divadla nebo na koncerty vážné hudby rozhodně nepatří.

Ema Prudičová, 7. B

Chování v dopravních prostředcích

V dopravních prostředcích se musíme chovat rozumně, klidně a tak, abychom nikoho nerušili a všichni byli spokojeni. Rozhodně není dobré, aby nás musel někdo napomínat.

Musíme být potichu a klidně sedět na sedadle.

Samozřejmou slušností je, že v městské hromadné dopravě pouštíme sednout staršího člověka.

Vždy si musíme koupit jízdenku a v žádném případě nejedeme "načerno". Dopravní prostředek nesmíme ničit a vždy si po sobě vše uklidit. Pokud autobusem nebo vlakem chceme cestovat v této době, tak musíme vždycky mít respirátor nebo roušku a dodržovat přísné hygienické požadavky.

Ema Lukášová, 6. A

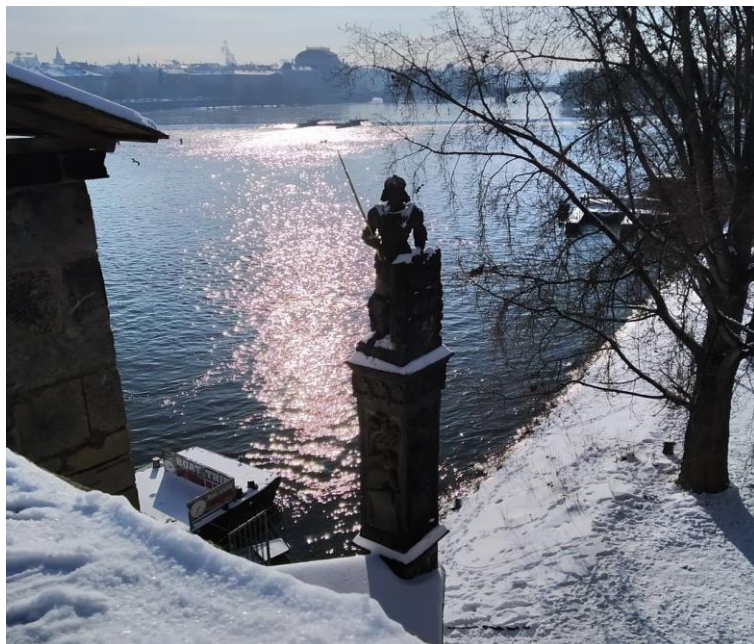
Něco navíc ...

Praha

V polovině února jel táta ke svému zubaři na pravidelnou kontrolu. Protože byly prázdniny, tak jsem jel s ním. Pro cestu jsme využili veřejnou dopravu. Vlak, autobus, metro. A tím jsme přijeli na stanici Staroměstská. Přijít na Karlův most, kde uprostřed je běžecká stopa a všehovšudy pár lidí, se jen tak nevidí (Karlův most se stavěl od roku

1357 až do roku 1402). Pár dní předtím jsem četl o Bruncvíkovi a objevit jeho sochu u Karlova mostu byla senzace.

Ten den nám mrazivé počasí dovolilo prohlédnout si na Kampě Werichovu vilu a mlýn na Čertovce. Protože bylo všechno zavřené, jediné místo poskytující trochu tepla bylo metro. Po zahřátí jsme se šli podívat na Národní třídu na památník 17. listopadu. Zde jsme potkali a pozdravili ekonoma Tomáše Sedláčka na jeho monokole.

Pak už následovala cesta k zubaři a od něj metrem, autobusem a vlakem domů. A protože jsme po celou dobu v dopravních prostředcích nosili roušky, tak jsme covid -19 nechytili.

Míra Vaněk, 5. A

Co číst...

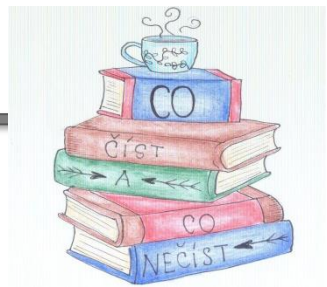
Já vám chci doporučit knihu jménem **Prašina**.

Prašina je tajuplné místo, temný ostrov uprostřed zářící Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašíně nefunguje elektrina. Lampy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil je bez signálu.

A v téhle strašidelné čtvrti pátrá Jirka se svými kamarády Tondou a En po dávném tajemství, které by mohlo změnit svět.

Jejich dobrodružství je o to nebezpečnější, že při tom jsou nuceni čelit partě všeho schopných dospělých chlapů, kteří mají stejný cíl.

Napínavý příběh doplňují ilustrace, které čtenáře vezmou přímo do nitra Prašiny. Knihu jsem přečetla a velice mě zaujala. Napsal ji pan Vojtěch Matocha. Určitě doporučuji, kniha mě velice bavila.

Ema Lukášová, 6. A

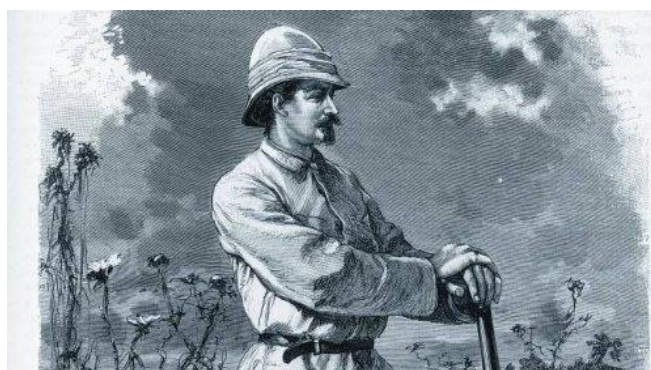
Věděli jste, že ...?

Střípky z historie

Květen

- 1. května 1953 - ke státnímu svátku 1. května zahájila vysílání Československá televize
- 1. května 2004 - Česko vstoupilo do EU
- 2. května 1926 - vznikla loutková postava Hurvínek
- 3. května 2002 - vznikla česká verze Wikipedie
- 9. května 1946 - otevřena Zoologická zahrada ve Dvoře Králové nad Labem
- 11. května 1889 - Klub českých turistů vytvořil první českou značenou cestu
- 11. května 1946 - založen festival Pražské jaro
- 20. května 1420 - do Prahy vtáhlo husitské vojsko vedené Janem Žižkou
- 20. května 1873 - Levi Strauss získal patent na výrobu džínů
- 26. května 1872 - Emil Holub se vydal na svou první cestu do Afriky, do země divokých Mašumkulumbů
- 27. května 2000 - při velké vichřici spadla Semtinská lípa

Červen

1. června 1817 - český konstruktér a vynálezce Josef Brožek poprvé předvedl veřejnosti parní loď na Vltavě v Praze
9. června 1939 - nacisté zatklí prvních 1000 Čechů za zabití německého policisty
10. června 1348 - položen základní kámen hradu Karlštejn - mohutnou tvrz na skále nad řekou Berouňkou nechal vybudovat Karel IV., měly zde být uloženy korunovační klenoty
11. června 1949 - Emil Zátopek v Ostravě překonal světový rekord v běhu na 10 km

21. června 1689 - Prahu zachvátil velký požár, při kterém shořelo 766 obytných domů, 6 kostelů a klášterů, novoměstské mlýny, pila a vodárna, zemřelo asi 150 lidí
23. června 1960 - v Praze začala 2. celostátní spartakiáda
28. června 1846 - Adolphe Sax si patentoval hudební nástroj saxofon
30. června 1420 - bitva o Tábor skončila vítězstvím husitů

Děti mají svůj svátek 1. června !!!!

Mezinárodní den dětí se každoročně slaví 1. června. Tento den má celý svět upozornit na práva a potřeby dětí.

Úplně prvním podnětem ke zrodu dne, který by oslavoval děti, vznikl v Turecku v roce 1920 během turecké války za nezávislost. Tehdejší ochránce lidských práv Mustafa Kemal prohlásil, že pro budování nové a vyspělé společnosti je třeba zajistit dobré podmínky pro život dětí.

V roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen vyhlásila Den pro ochranu dětí. Jedním z důvodů k jeho vyhlášení bylo masové zabíjení žen a dětí v Lidicích v roce 1942. Datum oslav bylo stanoveno na 1. červen, který měl připomínat sirotky v San Franciscu a první konferenci, která se zabývala blahem dětí.

Některé státy oslavu dětí přesunuly na 20. listopad, protože v tento den v roce 1980 Valné shromáždění OSN přijalo Deklaraci o právech dítěte a ve stejný den o devět let později přijalo ještě Úmluvu o právech dítěte.

Česká republika a mnohé jiné státy si původní datum oslav ponechaly a nadále 1. červen označují za Mezinárodní den dětí.

**Milé děti, užijte si svůj den ve zdraví, buďte šťastné a veselé,
máme vás rádi !!!!!!!**

Ilona Jalovecká

Kdo si hraje, nezlobí

Námořní bitva

Dokážete určit rozmístění všech plavidel na bitevní ploše?

Některé části lodí nebo prázdné mořské hladiny jsou už v diagramu zakresleny. Čísla u pravého a u dolního okraje diagramu udávají počet obsazených čtverečků v daném řádku nebo sloupci. Lodě však mohou být umístěny vodorovně nebo svisle, nesmí se však navzájem dotýkat, a to ani úhlopříčně, tedy svými rohy!

Prázdná mořská hladina: \approx

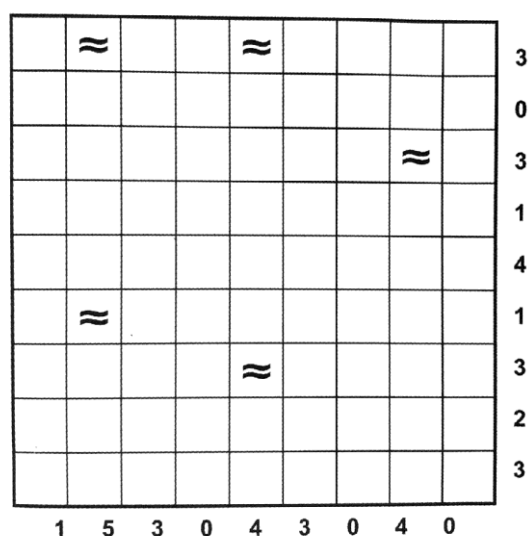
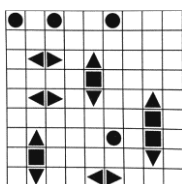
Letadlová loď:

Bitevní lodě:

Křižníky:

Ponorky:

ŘEŠENÍ:

Kristýna Ceeová, 8. A

